Димитър Буров е преподавал в няколко училища в Лондон, а от 1995 е ръководител на катедрата по струнни инструменти в Harrow School, където преподава цигулка, виола и камерна музика. Изнася майсторски класове във Великобритания, Малайзия, Турция, Хонгконг, Словакия и България, бил е в журито на конкурса „Панчо Владигеров“ в Шумен. През 2016 е номиниран за наградата на Съюза на музикалните и танцови дейци „Кристална лира“.

Първата част от концерта включва преработки на творби от епохата на барока (**ЙОХАН СЕБАСТИАН БАХ и АНТОНИО ВИВАЛДИ**) за различни комбинации от инструментите на тримата солисти, както и на Пасакалията по тема от Георг Фридрих Хендел на норвежкия композитор **ЙОХАН ХАЛВОРСЕН**. Това е пасакалията от Танцова сюита в сол минор, композирана от Хендел за клавесин в периода 1705-1706. По това време двадесетгодишният композитор е в Италия и усърдно изучава творчеството на прочутите италиански барокови майстори, включително и на Арканджело Корели. Във всички танци, които той създава, включително и в пасакалията (бавен старинен испански танц-шествие) се усеща силно италианско влияние. През 1897 Йохан Халворсен обработва пасакалията за цигулка и виола, и тази концертна версия днес е много популярна и изпълнявана по целия свят. Важна фигура в норвежката музика, той учи в Осло и Стокхолм, става концертмайстор на оркестъра в Берген, след което се присъединава към Гевандхаус оркестър в Лайпциг. Следващата му концертмайсторска позиция е в Абърдийн, а скоро след това е поканен да преподава музика в консерваторията в Хелзинки. Отново решава да учи – заминва за Санкт Петербург, после – за Лайпциг и Лиеж. След завръщането си е отново концертмайстор в Берген, а след това поема поста на главен диригент на новосъздадения симфоничен оркестър на Националния театър в Кристиания (днешно Осло). Неговата версия на Пасакалията за цигулка и виола тук е превърната в творба за цигулка и маримба.

**АВНЕР ДОРМАН** е композитор, който пише многопластова, сложна, виртуозна за изпълнение, красива и увличаща публиката музика. Винаги в търсене на новото, с впечатляващо богата ритмична палитра и уникален колорит при оркестрацията, неговите творби се интересни както за музикантската, така и за широката аудитория. Роден е в Израел, от години живее и твори в САЩ. През 2018 печели наградата “Azeieli” за втория си концерт за цигулка и оркестър, а дебютната му опера „Wahnfried“ достига до финала в категорията „Премиера“ на Международните оперни награди. Учи композиция при Джон Корилиано и Йозеф Бардинашвили; докторантурата му е от Джулиард скул. Понастоящем е професор по музикална теория и композиция в консерваторията “Съндерман“ към колежа Гетсбърг. Неговата музика е представяна в афиша на фестивали и концертни зали из целия свят, дирижирана от Зубин Мета, Кристоф Ешенбах, Андрис Нелсонс със солисти от ранга на Хилари Хан, Рикардо Шайи, Мартин Грубингер, а записът на концерта за мандолина на Анве Дорман в изпълнение на Ави Авитал е номиниран за „Грами“. Композирал е по поръчка на Бостънския и Кливландския симфоничен оркестър, на филхармониите в Ню Йорк, Лос Анжелис и Сан Франсиско, на Оркестъра на Баварското радио и други.

Аржентинският композитор **АСТОР ПИАЦОЛА** успява да съчетае по един изключителен начин съществуващото танго с елементи от джаза и класическата музика. Роден в Буенос Айрес, израснал в Ню Йорк, той е на 16, когато се връща в Аржентина. Бил е виртуозен бандеонист, имал е собствен танго-оркестър, но на 29 години решава да се посвети на композирането. Заминава за Париж, учи при знаменитата Надя Буланже, която настоява той да изгради собствения си композиционен стил на базата на типичната аржентинска звучност. Той това и прави, създава *tango nuevo* и днес е един от най-разпознаваемите композитори в света. Пиацола пише своите ***Годишни времена на Буенос Айрес*** между 1965 и 1970. Периодът е толкова дълъг, защото още през 1965 една от частите звучи като театрална музика, а на 19 май 1970 Астор Пиацола представя всички части (и сезони) със своя квинтет. „Сезоните“ са един от най-ярките и авангардни примери за „танго нуево“. Надя Буланже ги сравнява с Барток, като, разбира се, типичните за Пиацола обширни плътни музикални линии и джазовите хармонии им носят бърза популярност. Има много и различни аранжименти и версии, тази вечер ще чуем *Пролетта* в изпълнение на вибрафон, цигулка и китара.

Програмата подготви Лилия Големинова

VARNA Международен Музикален Фестивал
1926 — 2026 SUMMER

***100 години от началото***

**Община Варна**
**Министерство на културата**

## Международен музикален фестивал “Варненско лято” 2026

основан 1926 г.

*Член на Европейската асоциация на фестивалите*

**ЛЯТНА АКАДЕМИЯ**

## *ВИБРАЦИИ И СТРУНИ*

**ВИВИ ВАСИЛЕВА** – перкусии

**ЛУКАС КАМПАРА ДИНИЗ** – китара

**ДИМИТЪР БУРОВ** – цигулка

10 юли (петък)
20.30 часа

Двор на
Археологически музей

ПРОГРАМА

**ЙОХАН СЕБАСТИАН БАХ**
(1685–1750)
**Италиански концерт, BWV 971**
*аранжимент за вибрафон и китара*

**ЙОХАН ХАЛВОРСЕН**
(1864–1935)
**Пасакалия по тема на Хендел**
*аранжимент за цигулка и маримба*

**АНТОНИО ВИВАЛДИ**
(1678–1741)
**Двоен концерт**
*аранжимент за цигулка, вибрафон и китара*

**АВНЕР ДОРМАН**
(1975)
**„Детски игри“ за вибрафон и китара**
Double Dutch (Скачане на въже)
Hide and Seek (Криеница)
Music Box (Музикална кутия)
Tag (Гоненица)
Ice Skating (Пързаляне с кънки)
Bike Ride (Разходка с колело)

**ВИВИ ВАСИЛЕВА** (1994) /
**АЛЕКСАНДЪР ВЛАДИГЕРОВ** (1982)
**Тракийска фантазия за маримба**

**АСТОР ПИАЦОЛА** (1921–1992)
**Пролет (Primavera Porteña)**
**из "Четирите сезона на Буенос Айрес"**
*версия за цигулка, вибрафон и китара*

**ВИВИ ВАСИЛЕВА** е родена през 1994 в Хоф, Германия в семейство на музиканти. Баща ѝ, цигулар, е бил част от състава на „Софийски солисти“, а майката – пианистка. Сестра е на известния български цигулар Васко Василев. Първи неин учител в ударните инструменти е чилиецът Клаудио Естай, който е соло перкусионист в Мюнхенската опера. На 13 години печели първа награда на ***най-важния национален конкурс за млади таланти в Германия*** и става най-младият оркестрант в Националния младежки оркестър на Германия. На 15 години, с подкрепата на Баварското радио, издава първия си диск, а на 16 е приета за студентка във Висшето училище за музика и театър в Мюнхен, където се дипломира с бакалавърска степен при проф.Петер Садло и Раймонд Курфс. Продължава да се усъвършенства в университета „Моцартеум“ в Залцбург при Мартин Грубингер. Следват награди на международните конкурси за маримба в Париж, Нюрнберг и Инголщат. Печели две специални награди от Конкурса на немската телевизия ***ARD***, който е най-големият международен конкурс за класическа музика в Германия. През 2016 получава първата награда в конкурса на ***Kulturkreis Gasteig München*** за авторска композиция., а през 2017 – Баварската награда за насърчаване на изкуствата. В колекцията на Виви е и наградата „Ленард Бърнстейн” (2023), която традиционно се връчва по време на фестивала „Шлезвиг – Холщайн“. Тя е едва вторият перкусионист в историята (след своя учител Мартин Грубингер), който получава това отличие. Освен авторски композиции, Виви Василева включва в своите програми много нови произведения, създадени специално за нея. Изпълнява, импровизирайки, музиката в известния филм на Петра Вагнер „Твърде близо“. Експериментира с различни камерни музикални състави, сред които и ***„Виви Василева квартет”.*** Концертира в ***Бразилия, Испания, Украйна, Португалия, Алжир, Полша, Австрия, Германия*** и други. Представя се с различни проекти в програмите на водещите музикални фестивали в Европа – Залцбургския фестивал, фестивала „Менухин“ в Гщаад, фестивала „Солсберг“; свирила е на престижни сцени като Филхармонията на Елба в Хамбург, Голямата зала на Люксембургската филхармония, Концертхаус във Виена. Сред премиерите, които е осъществила, е Концертът за ударни инструменти „A Savage Beat“ от финландския композитор Саули Зиновиев с оркестър „Бетовен“ в Бон, както и „Inferno“ от Даниел Бярнасон с Исландския симфоничен оркестър и Концерта за рециклиране от Грегор А. Майрхофер, който изпълнява многократно през последните години. През юни 2026 Виви Василева бе отличена за това си сътрудничество с Майрхофер с изключително престижната награда OPUS KLASSIC в категорията „Иновации за устойчивост“.

**ЛУКАС КАМПАРА ДИНИЗ** е родом от Южна Бразилия. Свири на китара от съвсем малък, повлиян от семейните музикални традиции на гаучосите. Бързо постига първите си успехи, а през 2013 печели Първата награда на конкурса „Av Rio”, последвана от отличия от конкурсите „Себастиан Бенда“ и „Фред Шнайтер“. Скоро е поканен на първото си турне, в рамките на което обикаля Чили, изнася рецитали и свири като солист на оркестри там. Постепенно покорява и Европа, очаровайки публиката на все по-значими и престижни фестивали. Два проекта се очертават като най-устойчиви за Луксас – квартета *Passo Avanti* и дуото му с Виви Василева. С тях той се представя в залите на Филхармонията в Есен, виенската „Концертхаус“, фестивала в Рейнгау и много други. Овладява нови и нови творби от класическия китарен репертоар, но осъществява и много премиерни изпълнения на нови пиеси, някои създадени специално за него; композира и авторска музика. През 2020 от Концертхаус във Виена поръчват написването на две произведения за дуото на Лукас Диниз и така се появяват Сонатата за вибрафон и китара от Ксавие Контрерас и „Три бразилски легенди“ от Серджи Асад.

**ДИМИТЪР БУРОВ** завършва Музикалното училище във Варна и Националната музикална академия в София. Още като ученик завоюва Втора награда на националния конкурс „Светослав Обретенов“ в Провадия и Първа награда на Националния фестивал за млади дарования в София. Печели I-ва награда от конкурса *„Недялка Симеонова“* през 1987. Също тогава записва първия си албум – това става в БНР като солист на Симфоничния оркестър на Българското национални радио, под палката на Пламен Джуров.
През 1988 получава стипендия от Британския съвет за обучение в „Гилдхол скул“ в Лондон. Дипломира се в класа на Ифра Нийман през 1991, междувременно участва в майсторските класове на Джордж Паук, Роза Файн, Ида Хендел, Дейвид Такено, Минчо Минчев, Георги Бадев и Ваня Миланова. Изнася концерти на редица музикални форуми като Уиндзорския музикален фестивал, Chichester Music Festival, Пролетния фестивал в Истанбул. Концертира във Франция, Германия, Финландия, Италия, Швейцария, Унгария, Турция, Малайзия, Хонконг. Свирил е камерна музика с Жени Захариева, Марта Деянова, Йън Браун, Колин Стоун, Мат Линдстром, Леонид Орохов, Джак Либек, струнен квартет Чилингирян и други, С Лондонското трио Моцарт записва клавирния квинтет на Шостакович и албумът е избран за диск на месеца от Classic Music Magazine.